

KONINKRIJK.

LES 07

1	GEBED
----------	--------------

Bid om Gods leiding door Zijn Geest, voor bewustwording van Zijn aanwezigheid en voor het luisteren naar Zijn stem. Wijd deze groep en les toe aan de Heere.

2	UITWISSELEN (20 minuten) <i>[STILLE TIJDEN]</i> JOZUA 1, 6 en RICHTEREN 2, 7
----------	---

Deel (of lees) om de beurt in het kort wat je in een van je stille tijden uit de toegewezen Bijbelgedeelten geleerd hebt (Jozua 1, 6, Richteren 2 en 7). Luister naar de persoon die deelt, neem hem serieus en accepteer hem. Ga niet verder in op wat hij deelt. Maak aantekeningen.

3	MEMORISATIE (5 minuten) <i>[SLEUTELVERZEN IN ROMEINEN]</i> (1) ROMEINEN 1:16
----------	---

Repeteer twee aan twee

(1) Romeinen 1:16. Want ik schaam mij niet voor het Evangelie van Christus, want het is een kracht van God tot zaligheid voor ieder die gelooft, eerst voor de Jood, en ook voor de Griek.

4	ONDERRICHT (85 minuten) <i>[DE GELIJKENISSEN VAN JEZUS]</i> HET ONKRUID TUSSEN DE TARWE
----------	--

**“De gelijkenis van het onkruid tussen de tarwe in Matteüs 13:24-30,36-43 is een gelijkenis over
TWEE SOORTEN MENSEN IN GODS KONINKRIJK.**

“Een gelijkenis” is een aards verhaal met een hemelse betekenis. Het is een levensecht verhaal of een illustratie ontworpen om een geestelijke waarheid te leren. Jezus maakte gebruik van gewone dingen en alledaagse gebeurtenissen om licht te werpen op de geheimenissen van het Koninkrijk van God en om mensen te confronteren met de werkelijkheden van hun situatie en de noodzaak van hun verandering.

Wij bestuderen deze gelijkenis m.b.v. de zes richtlijnen voor de uitleg van gelijkenissen (Zie Handleiding 9, supplement 1).

Lees Matteüs 13:24-30,36-43.

1. Begrijp het natuurlijke verhaal van de gelijkenis.

Introductie. De gelijkenis wordt met figuurlijke woorden verteld en de geestelijke betekenis van de gelijkenis wordt hierop gebaseerd. Daarom bestuderen wij eerst de woorden en de culturele en historische feiten van de achtergrond van het verhaal.

Bespreek. Wat zijn de levensechte elementen van het verhaal?

Aantekeningen.

Iemand die goed zaad zaaide in zijn akker. Overal in de wereld begrijpen mensen hoe zaad op een akker gezaaid wordt met het oog op een latere oogst. Wat niemand verwacht is dat een vijand 's nachts komt om onkruid tussen de tarwe te zaaien. Heel gemeen! Daarom zijn de slaven zo verbaasd om te ontdekken dat er zoveel onkruid tussen de tarwe opschieten!

Het onkruid. Botanisten vertellen ons dat dit soort onkruid “*lolium temulentum*” genoemd wordt. Het is een soort onaangenaam onkruid dat in zijn vroege stadium bijna als tarwe lijkt. De tarwe en onkruid lijken in een vroeg stadium zo op elkaar dat ze *moeilijk te onderscheiden zijn*. Omdat de slaven dit onderscheid niet konden maken, beveelt de eigenaar dat zij het onkruid *niet moeten uittrekken*, omdat zij per ongeluk ook tarwe zullen uittrekken. Het onkruid draagt een soort schimmel dat giftig voor mens en dier is. Het werk van de vijand is dus een heel verachtelijke misdrijf.

2. Bestudeer het verband en bepaal de elementen van de gelijkenis.

Introductie. Het verband van het “verhaal” van de gelijkenis kan bestaan uit “de achtergrond” en “de uitleg of toepassing” van de gelijkenis. De achtergrond van de gelijkenis verwijst naar *de aanleiding* om het verhaal te vertellen,

of beschrijft *de omstandigheden* toen het verhaal verteld werd. De aanleiding wordt gewoonlijk *vóór het verhaal* gevonden en de uitleg of toepassing wordt gewoonlijk *ná het verhaal* gevonden.

Ontdek en bespreek. Wat is de aanleiding, het verhaal en de uitleg of toepassing van deze gelijkenis?

Aantekeningen.

(1) De aanleiding van de gelijkenis staat in Matteüs hoofdstuk 13.

Jezus vertelt acht gelijkenissen in Matteüs hoofdstuk 13: de gelijkenissen van de zaaier, van het onkruid tussen de tarwe, het mosterdzaad, het zuurdeeg, de verborgen schat in de akker, de parel van grote waarde, het visnet en de heer des huizes die uit zijn voorraad dingen tevoorschijn haalt. Alle acht gelijkenissen gaan over het Koninkrijk van God en elk gelijkenis legt de nadruk op een ander aspect van het Koninkrijk van God.

Bovendien is er een nauwe samenhang tussen de gelijkenis van de zaaier en de gelijkenis van het onkruid tussen de tarwe. Jezus vertelde deze gelijkenissen waarschijnlijk in nauwe samenhang met elkaar en legde ze later alleen aan Zijn discipelen uit.

(2) Het verhaal van de gelijkenis staat in Matteüs 13:24-30.

(3) De uitleg of toepassing van de gelijkenis staat in Matteüs 13:36-43.

Zie punt 3: de relevante bijzonderheden (details) van de gelijkenis. Zie ook punt 6: een samenvatting van de belangrijkste lessen van deze gelijkenis.

Uitleg over de uitdrukking “de Zoon van de Mens”. Gedurende de tijd dat Jezus Christus op de aarde verbleef, was de uitdrukking “de Zoon van de Mens” onder de Joden nog niet de gewone aanduiding voor “de Messias”. De uitdrukking komt vanuit Daniël 7:13-14, waar staat: “Er kwam met de wolken van de hemel Iemand als een Mensenzoon.” Hij ontving van God de Vader het gezag, heerlijkheid en soevereine macht om het Koninkrijk van God op de aarde te vestigen. In dit profetische visioen, moesten alle volken, natiën en talen Hem vereren. Zijn koningschap of heerschappij is een eeuwige heerschappij die Hem niet ontnomen zou worden zoals dat gebeurde met alle andere koninkrijken op de aarde. Jezus Christus Zelf adopteerde deze oudtestamentische uitdrukking voor de Messias om Zichzelf aan te duiden. De uitdrukking “Zoon van de Mens” wordt in het Nieuwe Testament alleen van Jezus Christus gebruikt en verwijst naar zowel Zijn staat van vernedering als Zijn staat van verhoging.

De vernedering van Jezus. Het Nieuwe Testament leert dat de Zoon van de Mens geen permanente verblijfplaats op de aarde had (Matteüs 8:20). Hij zou onderworpen worden aan bitter lijden (Matteüs 17:12). Hij zou verraden worden, gedood worden en begraven worden (Matteüs 26:24; 12:40). Maar zelfs gedurende Zijn vernedering, was de Zoon van de Mens niet maar een gewoon mens. Hij was *de Heere* van de Sabbat (Matteüs 12:8). Hij had *gezag* om zonden te vergeven (Matteüs 9:6). Hij kwam in deze wereld *met een definitief doel*, namelijk, om Zijn leven te geven als een losprijs voor velen (Matteüs 20:28) en Hij kwam om te zoeken en zalig te maken (te verlossen) wat verloren is (Lukas 19:10).

De verhoging van Jezus. Het Nieuwe Testament leert dat de Zoon van de Mens weer zou opstaan uit de dood (Matteüs 17:9). In Zijn menselijke natuur, zou Hij de aarde verlaten en terugkeren naar Zijn Vader in de hemel, onder begeleiding van vele engelen (Handelingen 1:9-11; Matteüs 16:27). Hij zal op Zijn troon van heerlijkheid zitten en alle mensen oordelen (Matteüs 25:31).

Dus, “de Zoon van de Mens” is tegelijk “een man van smarten” (Jesaja 53:3) en “de Heere der heerlijkheid” (1 Korintiërs 2:8). Door gebruik te maken van deze benaming onder de Joden, kon Jezus Zichzelf langzamerhand en niet op één slag openbaren. Als Hij Zichzelf meteen al “de Messias” genoemd had, zou Zijn bediening waarschijnlijk meteen tot stilstand gekomen zijn. Daarom begonnen mensen pas geleidelijk zich af te vragen, “Wie is de Zoon van de Mens?” (Johannes 12:34). Door deze *Zelfaanduiding* legde Jezus de nadruk op het feit dat Hij niet de nationalistische Messias was Die de Joden verwachtte, maar de Verlosser van de hele wereld (Johannes 4:42; 1 Timoteüs 4:10).

3. Bepaal welke bijzonderheden in de gelijkenis relevant zijn.

Introductie. Jezus heeft niet bedoeld dat elke bijzonderheid in een gelijkenis noodzakelijk een geestelijke betekenis moet hebben! Gelijkenissen zijn geen allegorieën. De relevante bijzonderheden in het verhaal van een gelijkenis versterken het centrale punt, het hoofdthema of de les van de gelijkenis. Daarom moeten wij niet aan elke bijzonderheid van het verhaal van een gelijkenis een geestelijke betekenis toeschrijven!

Ontdek en bespreek. Welke bijzonderheden in het verhaal van deze gelijkenis zijn echt relevant?

Aantekeningen.

De eigenaar. De eigenaar is waarschijnlijk een rijke boer of landeigenaar die een aantal slaven in dienst had. Zij moesten het zaad zaaien en de planten verzorgen tot de tijd van de oogst. De eigenaar had andere mannen ingehuurd om later als maaiers de oogst binnen te halen. De uitleg van de gelijkenis zegt niet wie de eigenaar vertegenwoordigde. Daarom is “de eigenaar” in de gelijkenis niet een essentiële of relevante bijzonderheid (detail). De eigenaar zaait goed zaad in zijn akker en zend later maaiers uit om de oogst binnen te halen. In de uitleg van de gelijkenis is Jezus Christus de Zaaier en Degene Die Zijn engelen zal uitzenden om te maaien (de oogst binnen te halen). Dus, de Eigenaar is

tegelijk de Zaaier. De akker is Zijn Koninkrijk en Hij leidt het zaaien in de tegenwoordige tijd en het maaien bij Zijn wederkomst (zie Matteüs 16:18, “Ik bouw Mijn Kerk/Gemeente”)

De zaaier. De “zaaier” in de gelijkenis is een relevante bijzonderheid (detail) (Matteüs 13:37). In de uitleg zegt Jezus Christus dat Hijzelf de Zaaier is.

De vijand. De “vijand” in de gelijkenis is een essentiële en relevante bijzonderheid (detail) (Matteüs 13:39). In Zijn uitleg zegt Jezus dat de vijand *de duivel* is. Zonder acht te slaan op het goede zaaiwerk daarvoor, zaait de vijand doelbewust onkruid tussen de tarwe en niet in een landje ernaast. Het is een doelbewuste en vernielzuchtige daad midden in het werk van Jezus Christus.

De gelijkenis beschrijft de vijand aan het werk in de nacht wanneer iedereen slaapt. Dat laatstgenoemde is geen relevante bijzonderheid, omdat Jezus het niet uitlegt. Het blijft alleen maar een deel van het verhaal en draagt niet verder bij aan de boodschap. Maar in Johannes 3:19-21 zegt Jezus dat mensen die de duisternis in plaats van het Licht (Jezus Christus, Johannes 8:12) liefhebben, het Licht haten en niet naar het Licht komen omdat zij bang zijn dat hun duistere werken aan het licht zullen komen.

Het goede zaad of tarwe. “Het goede zaad” in de gelijkenis is een essentiële of relevante bijzonderheid (detail) (Matteüs 13:38). In Zijn uitleg zegt Jezus dat het goede zaad “de kinderen van het Koninkrijk” vertegenwoordigen, dat wil zeggen, het totaal van alle echte christenen. Zij zijn de mensen in wie het zaad van het evangelie goede vruchten voortbrengt (Matteüs 13:19,23) en die Jezus Christus als Verlosser en Koning van hun leven belijden. Zij zijn door het geloof in Jezus Christus gerechtvaardigd (Matteüs 13:43). Na de wederkomst van Christus zullen zij als de zon in het Koninkrijk van God stralen.

Het onkruid. “Het onkruid” in de gelijkenis is een essentiële of relevante bijzonderheid (detail) (Matteüs 13:38). In de uitleg vertegenwoordigt het onaangename onkruid “de kinderen van de boze”. Zij zijn de mensen die de wetteloosheid doen en allerlei struikelblokken bedenken (Matteüs 13:41). Het onkruid bestaat niet alleen uit boze mensen, maar ook uit boze geesten en boze plannen, activiteiten, programma’s en projecten, die allen tussen de christenen in gezaaid worden! Evenals de giftige schimmel op het onkruid mens en dier vergiftigt, zo vergiftigen deze mensen die de wetteloosheid doen en allerlei struikelblokken bedenken die enorme schade aan de echte christenen toebrengen. Uiteindelijk zullen zij met hun struikelblokken in de hel geworpen worden (Matteüs 13:42; zie Matteüs 25:41).

De slaven van de heer. Jezus legt niet uit wie deze slaven zijn. Niettemin zijn zij in de gelijkenis een essentiële of relevante bijzonderheid (detail), omdat de eigenaar hen verbiedt om het onkruid uit te trekken. De eigenaar beveelt dat zij het onkruid moeten laten doorgroeien tot de tijd van de oogst (Matteüs 13:28-30). Zij vertegenwoordigen duidelijk al Gods medewerkers op de aarde, zoals: discipelen, evangelisten, pastors, predikers, leraren en ander christenen. Zij mogen het onkruid van de tarwe niet scheiden, omdat dat de taak van de maaiers zal zijn bij de oogst!

De akker. “De akker” in de gelijkenis is een essentiële of relevante bijzonderheid (detail) (Matteüs 13:38). In de uitleg vertegenwoordigt de akker “de wereld”. De volgende drie feiten moeten echter bij het woord “wereld” in gedachte gehouden worden:

- **Ten eerste. Het onkruid wordt tussen de tarwe gezaaid.**

Jezus zegt niet dat het onkruid naast (langs) de tarwe *in een andere akker* gezaaid werd, maar dat het onkruid tussen de tarwe in dezelfde akker gezaaid werd! Daarom denkt Jezus niet aan de vermenging van niet-christenen met christenen op de aarde, maar aan vermenging van niet-christenen met christenen in het Koninkrijk van God, dat wil zeggen, in de zichtbare Christelijke Kerk/Gemeente of christelijke organisaties en instellingen, waar zij ook in de wereld gevonden worden. Dit slaat ook op de vermenging van de leugens van de satan met de waarheden van Christus in christelijke plannen, activiteiten en programma’s, in christelijke kerkraden, gemeenten, organisaties en instellingen.

- **Ten tweede. Deze vermenging in het Koninkrijk van God is een geheimenis.**

Volgens Matteüs 13:11 is de gelijkenis van het onkruid tussen de tarwe ook “een geheimenis van het Koninkrijk van God”, een mysterie (een werkelijkheid die nog niet eerder is uitgelegd) dat Jezus bezig is om aan Zijn discipelen te openbaren. De vermenging van duidelijk verschillende groepen mensen als goddeloze en onrechtvaardige niet-christenen tussen Godvrezende en gerechtvaardigde christenen in de wereld kan nauwelijks “een geheimenis van het Koninkrijk van God” genoemd worden (zie 1 Johannes 3:4-15). Maar “een mysterie of geheimenis van het Koninkrijk van God” is dat God toelaat dat mensen die alleen maar naamchristenen (traditionele christenen of cultuurchristenen) zijn, in dezelfde christelijke gemeenten, kerkraden, organisaties en instellingen aanwezig zijn en evenals oprechte christenen arbeiden, zonder dat wij christenen altijd een duidelijk onderscheid kunnen maken! Ware christenen moeten deze regeling van God accepteren, natuurlijk met inachtneming van de juiste grenzen die door de kerkelijke tucht gesteld worden. Deze regeling van God geeft ongelovigen (naamchristenen of niet-christenen) de beste kans om in het Koninkrijk van God (in de Kerk/Gemeente) de christelijke boodschap te horen en de levens van ware christenen te observeren.

- **Ten derde. Het onkruid wordt pas bij het laatste oordeel van de tarwe gescheiden.**

Pas bij de wederkomst van Jezus Christus worden de naamchristenen (het onkruid) van de ware christenen (de tarwe) gescheiden. Pas dan zal Jezus Christus Zijn engelen (de maaiers) uitzenden om de ongelovigen feilloos van de gelovigen te scheiden (zie Matteüs 24:30-31; 25:31-33). Bij Zijn wederkomst zal Jezus Christus alle struikelblokken

(alles wat mensen tot zonde verleiden) en alle mensen die de wetteloosheid doen, uit Zijn Koninkrijk bijeenbrengen (wieden). Zij kunnen niet “uit” Zijn koninkrijk verzameld worden als zij niet voorheen in een bepaalde zin “binnen” Zijn Koninkrijk waren! Hoewel de hele wereld met alle mensen en alles op de aarde een deel vormen van het Koninkrijk van Christus waarover Hij met absolute soevereiniteit heerst (zie Matteüs 28:18), zijn de harten en levens van ongelovigen (hetzij naamchristenen of niet-christenen) en van alle boze mensen buiten de Kerk/Gemeente zichtbaar niet onder de heerschappij van Christus. Door de verkondiging van het evangelie en hun geloof in Jezus Christus worden zij overgebracht naar het Koninkrijk van Christus (Kolossenzen 1:13).

Hoewel naamchristenen in de Christelijke Kerk en christelijke organisaties lijken alsof zij een zichtbaar deel van het Koninkrijk van Christus zijn, kan alleen Jezus Christus zien of hun harten en levens onder Zijn soevereine heerschappij zijn of niet (zie Matteüs 22:10-11,14; Johannes 2:24-25). Dus “de vermenging van het onkruid met de tarwe” vertegenwoordigt de vermenging van ongelovige of schijngevolgige mensen met ware gelovige mensen binnen de Christelijke Kerk/Gemeente en niet alleen maar op de hele aarde. De tegenwoordige vorm van het koninkrijk van God is een vermenging van naamchristenen met werkelijke christenen.

De oogst en de maaiers. Zowel de oogst als de maaiers in de gelijkenis zijn essentiële of relevante bijzonderheden (details) (Matteüs 13:39). In de uitleg vertegenwoordigt “de oogst” het laatste oordeel bij de wederkomst van Christus en “de maaiers” vertegenwoordigen de engelen. De taak om te oogsten behoort aan Jezus Christus alleen (Matteüs 3:12; Openbaring 14:14-16). Hijzelf zal het laatste oordeel leiden en de verantwoordelijkheid aan Zijn engelen delegeren (Matteüs 13:41; 24:30-31; 25:31-32).

Het is belangrijk om op te merken dat “de slaven” (de werkers in Gods koninkrijk) niet het vermogen hebben om vóór de oogsttijd tussen “het onkruid” en “de tarwe” onderscheid te maken. “De maaiers” (de engelen) kunnen dat wel! Het is ook belangrijk om op te merken dat dit onderscheid tussen het onkruid en de tarwe pas duidelijk wordt tijdens de oogst. Pas tijdens de oogst zal het onkruid van de tarwe gescheiden worden! Alleen tijdens het laatste oordeel bij Zijn wederkomst zal Jezus Christus “de bokken” van “de schapen” scheiden (Matteüs 25:32; zie Matteüs 24:40-41). Alleen bij het laatste oordeel bij de wederkomst van Jezus Christus, zal iedereen weten wie een ware christen is en wie niet! Vóór de wederkomst kunnen christenen al weten wie ware christenen zijn en wie dat niet zijn in de wereld buiten de gemeenten (1 Johannes 3:4-15), omdat alleen wedergeboren christenen *met hun mond belijden* (Romeinen 10:9-10) *en met hun leven vruchten dragen* (Matteüs 7:16-20). Maar binnen het Koninkrijk van God, dat wil zeggen, binnen de zichtbare christelijke gemeenten, organisaties en instellingen is dit onderscheid helemaal niet vanzelfsprekend (zie Matteüs 7:21; 8:11-12; Romeinen 9:6)!

Het onkruid verzamelen en in bossen binden om verbrand te worden. Dit is een relevante bijzonderheid (detail) (Matteüs 13:42). In de uitleg zegt Jezus dat het onkruid verzameld wordt en in de vurige oven geworpen wordt (de hel, zie Openbaring 21:8). Daar zal gejammer en tandengeknars zijn. “Het gejammer” in de hel is anders dan alle ander gejammer in de Bijbel. Het is niet het gejammer van Esau omdat hij zijn erfenis kwijt is (Genesis 27:38). Het is niet het gejammer van verlies toen Mozes stierf (Deuteronomium 34:8). Het is niet het gejammer van woede van Achab omdat hij zijn zin niet kreeg (1 Koningen 21:1-6). Dit gejammer is ontroostbaar; een ellende en hopeloosheid die niet eindigt. “Het geknars van tanden” is een aanduiding van verschrikkelijke pijn en waanzinnige woede.

De tarwe bijeenbrengen in de schuur van de heer. Dit is een relevante bijzonderheid (detail) (Matteüs 13:43). Vanaf de eerste komst van Jezus Christus, worden wedergeboren gelovigen in het Koninkrijk van God in zijn huidige fase verzameld (Matteüs 3:11-12). Bij de wederkomst van Christus zullen zij in het Koninkrijk van God in zijn definitieve en volmaakte fase verzameld worden (Matteüs 25:34). Daar zullen zij als de zon stralen (Daniël 12:3), dat wil zeggen, zij zullen de heerlijkheid van God weerspiegelen (1 Johannes 3:2; 2 Korintiërs 3:18)!

Het Koninkrijk van God. Dit is de belangrijkste bijzonderheid (detail) in de gelijkenis (Matteüs 13:43). Alle bijzonderheden (details) in de gelijkenis beschrijven het Koninkrijk van God in zijn tegenwoordige huidige fase (vorm) op de aarde vóór de wederkomst van Christus.

In deze gelijkenis openbaart Jezus dat het Koninkrijk van God in zijn huidige fase of vorm twee soorten van mensen bevat: boze mensen (ongelovigen, naamchristenen, traditionele christenen, cultuurchristenen) en rechtvaardige mensen (gelovige christenen) zonder dat iemand een duidelijke onderscheid tussen hen kan maken. In deze gelijkenis vertegenwoordigt “het goede zaad” niet het evangelie van het Koninkrijk van God (Matteüs 24:14) en “het onkruid” niet het valse evangelie dat door de duivel en zijn dienaren verspreid wordt (2 Korintiërs 11:1-4). “Het goede zaad” en “het onkruid” vertegenwoordigen niet boodschappen, maar mensen! “De akker” vertegenwoordigt niet de aarde waar beide boodschappen verkondigd worden, maar de plaats waar beide groepen mensen vermengd bijeen zijn en niemand in staat is een duidelijk onderscheid tussen hen te maken! “Het onkruid” vertegenwoordigt een soort mensen die tussen de wedergeboren christenen gezaaid worden op zo een wijze dat de wedergeboren christenen geen duidelijk onderscheid tussen echte christenen en naamchristenen kunnen maken!

Daarom vertegenwoordigt “de akker” niet zonder meer “de wereld” in de zin van “de aarde”, dat wil zeggen, de wereld waarin niet-christenen en christenen door elkaar wonen en zij duidelijk van elkaar weten dat zij niet-christenen of christenen zijn. “De akker” vertegenwoordigt het Koninkrijk van God in zijn huidige fase of vorm waarin naamchristenen (traditionele christenen, cultuurchristenen) en echte (wedergeboren) christenen met elkaar vermengd zijn op een wijze dat het moeilijk is hen van elkaar te onderscheiden. De gelijkenis van het onkruid tussen de tarwe is

een symbool van het Koninkrijk van God in zijn huidige fase vóór de wederkomst van Christus en niet een symbool van het Koninkrijk van God in zijn definitieve volmaakte fase na het laatste oordeel bij de wederkomst van Christus (de oogst).

De uitdrukkingen “Kerk/Gemeente” (Grieks: ekklesia) en ‘Koninkrijk van God’ (Grieks: basileia tou theou) zijn nooit precies dezelfde. “De Kerk/Gemeente” bestaat uit mensen die allemaal belijden dat zij in Jezus Christus geloven, ongeacht of hun belijdenis oprecht is of niet. (Mensen kunnen niet in elkaars harten kijken of zij wedergeboren zijn of niet). Maar “het Koninkrijk van God” in zijn huidige fase bestaat uit mensen en gebieden als organisaties, instellingen, culturen, enz. waarin de heerschappij van Christus openlijk en ook niet openlijk erkend wordt. Alleen in “de gelijkenis van het onkruid tussen de tarwe” en “de gelijkenis van het visnet” zijn de betekenis van de begrippen “de Kerk/Gemeente” en “het Koninkrijk van God” heel dicht bij elkaar. In beide gelijkenissen wordt het onderscheid tussen ware (wedergeboren) christenen en naamchristenen (traditionele christenen, cultuurchristenen) pas duidelijk in het laatste oordeel bij de wederkomst van Christus (de oogst).

Een gelijkenis of een allegorie? Omdat er zoveel bijzonderheden (details) in deze gelijkenis iets essentieel of relevant vertegenwoordigt, benadert deze gelijkenis een allegorie. Niettemin, noemt Matteüs 13:24,36 dit “een gelijkenis”. Ook deze gelijkenis heeft één belangrijke boodschap of één centraal punt, namelijk, het bevel van de heer aan zijn slaven om vóór het aanbreken van de oogst geduld te beoefenen ten aanzien van de vermenging van naamchristenen (onkruid, bokken) tussen de oprechte christenen (tarwe, schapen) totdat Christus en Zijn engelen in het laatste oordeel hen van elkaar zal scheiden.

Een belangrijke regel voor de uitleg van gelijkenissen. Gelijkenissen zijn geen allegorieën en mogen ook niet als allegorieën uitgelegd worden! Sommige christenen hebben gelijkenissen als allegorieën uitgelegd. Bijvoorbeeld:

- De kerkvader Augustinus (354-430 n.C.)

heeft de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan als een allegorie als volgt uitgelegd. “De man die van Jeruzalem naar Jericho reisde” vertegenwoordigt Adam. “De rovers” vertegenwoordigen de duivel en zijn engelen. “De priester en Leviet” vertegenwoordigen de Wet en de Profeten. “De goede Samaritaan” vertegenwoordigt Jezus Christus. “De herberg” vertegenwoordigt de Kerk/Gemeente. En “de twee zilverstukken” vertegenwoordigen de belofte van het eeuwige leven in de tegenwoordige tijd en in de toekomstige tijd! Augustinus legde deze gelijkenis uit als een allegorie! Zijn uitleg is onjuist!

- De kerkvader Chrysostemus (347-407 n.C.)

heeft de gelijkenis van het onkruid tussen de tarwe als een allegorie uitgelegd, als volgt. “Het onkruid” vertegenwoordigt de gemeenschap van kettters. De list van de duivel is om de waarheid met de leugen te vermengen en op deze manier te bedriegen en te misleiden. Niettemin heeft hij de gelijkenis juist toegepast door te zeggen, “Jezus Christus heeft christenen verboden om kettters (valse leraren of aanhangers van andere godsdiensten) te doden.” Kettters (valse leraren, mensen die verdeeldheid zaaien) moeten twee keer gewaarschuwd worden (Titus 3:9-10), daarna uit de gemeente gebannen worden (1 Korintiërs 5:12-13) en nooit in christelijke huizen of gezinnen ontvangen of verwelkomd worden (2 Johannes 10).

De regel voor de uitleg van gelijkenissen. Het feit dat Jezus Christus afzonderlijke betekenissen toegekend heeft aan een aantal bijzonderheden (details) in de gelijkenis van het onkruid tussen de tarwe, geeft nog niet het recht aan christenen om een afzonderlijke betekenis toe te kennen aan elke bijzonderheid (detail) in het verhaal van andere gelijkenissen van Jezus! Gelijkenissen hebben inderdaad alleen één belangrijke boodschap, één centraal punt.

4. Bepaal de belangrijke boodschap van de gelijkenis.

Introductie. De belangrijke boodschap (de centrale boodschap of het hoofdthema) van de gelijkenis wordt gevonden in de uitleg of toepassing van de gelijkenis of in het verhaal van de gelijkenis zelf. Van hoe Jezus Christus Zelf Zijn gelijkenissen uitlegde of toepaste, weten wij hoe we gelijkenissen moeten uitleggen. *Een gelijkenis heeft meestal maar één hoofdthema, één belangrijke boodschap, één centrale les.* Daarom moeten wij niet proberen een geestelijke waarheid te vinden in elke bijzonderheid van het verhaal van een gelijkenis. Dus, bepaal de belangrijke boodschap van een gelijkenis.

Bespreek. Wat is de belangrijke boodschap van deze gelijkenis?

Aantekeningen.

De gelijkenis van het onkruid tussen de tarwe in Matteüs 13:24-30,36-43 is een gelijkenis over “twee soorten mensen in Gods Koninkrijk”.

De belangrijke boodschap van de gelijkenis is de volgende: “De dienaren van God moeten geduld beoefenen met betrekking tot de vermenging van naamchristenen tussen de echte christenen in het Koninkrijk van God in zijn huidige aardse fase.” De gelijkenis van het onkruid tussen de tarwe benadrukt dat christenen niet de verantwoordelijkheid (taak) hebben om de “goede (oprechte, wedergeboren)” christenen van de “slechte (schijnheilige, niet wedergeboren)” christenen te scheiden. Christenen en christenleiders moeten hen samen laten groeien, leven en functioneren tot de laatste oordeelsdag. Dan pas zal Jezus Christus met Zijn engelen hen van elkaar scheiden.

Geduld met betrekking tot naamchristenen (traditionele christenen, culturele christenen) is een van de fundamentele kenmerken van het Koninkrijk van God. De werkers in Gods Koninkrijk moeten niet te gretig zijn om bepaalde mensen uit hun gemeenschap of gemeente uit te sluiten. Bijvoorbeeld, zij moeten mensen die ongeregeld naar de gemeente bijeenkomsten komen niet wegsturen. Zij moeten de niet-christenen (ongelovigen) niet verbieden om aan de gemeente bijeenkomsten deel te nemen. En zij moeten de christenen die nog bepaalde vreemde geloofsovertuigingen erop na houden en nog onvolwassen christelijke gedrag tonen niet buiten de gemeente zetten.

De werkers in het koninkrijk van God moeten onderscheid maken tussen enerzijds tucht uitoefenen en anderzijds geduld, barmhartigheid en liefde tonen aan “onvolmaakte” mensen in hun midden. *Zij moeten kerkelijke tucht uitoefenen waar het noodzakelijk is, dat wil zeggen*, Bijbelse richtlijnen volgen om gemeenteleden te waarschuwen, te berispen, te corrigeren en indien nodig te bestraffen of uit te bannen als zij volharden in hun zonden en zich niet willen bekeren.

Maar de werkers in het koninkrijk van God *moeten geduld beoefenen* met alle naamchristenen (traditionele christenen, culturele christenen) die nog bij de gemeente bijeenkomsten betrokken zijn. De werkers in de gemeente (de oudsten/ouderlingen, de leraren, enz.) mogen niet proberen vast te stellen wie in de gemeente “het goede zaad” en wie “het onkruid” is. In plaats hiervan moeten zij proberen mensen te winnen voor een persoonlijk geloof in Jezus Christus. De christenwerkers mogen handelen op grond van bekende zonden in de levens van mensen. Maar zij mogen niet handelen alsof zij God zijn en weten wie waarachtig wedergeboren is en wie dat nog niet is. Dat is het recht van alleen Jezus Christus en Zijn engelen bij de wederkomst van Christus (Johannes 3:3-8; Matteüs 25:31-46).

5. Vergelijk de gelijkenis met vergelijkbare Bijbelgedeelten.

Introductie. Sommige gelijkenissen hebben overeenkomsten met elkaar en kunnen vergeleken worden. Maar de waarheden in alle gelijkenissen hebben vergelijkbare waarheden die in andere Bijbelgedeelten geleerd worden. Probeer de belangrijkste verwijzingen in de Bijbel te vinden die je helpen om de gelijkenis uit te leggen. Vergelijk altijd de uitleg van een gelijkenis met het directe en duidelijke onderricht van de Bijbel.

Ontdek en bespreek. Wat is het verband tussen deze gelijkenis en de volgende Bijbelgedeelten?
Aantekeningen.

(1) De gelijkenis vergeleken met de gelijkenis van de zaaier.

Lees Matteüs 13:36 en Lukas 8:9. Het is niet onmogelijk dat deze twee gelijkenissen ooit in chronologische volgorde verteld werden, eerst de gelijkenis van de zaaier (Matteüs 13:3-9) en daarna de gelijkenis van het onkruid tussen de tarwe (Matteüs 13:24-30). En nadat Jezus ze aan de schare verteld heeft, ging Hij in een huis en legde ze uit aan Zijn discipelen.

Er zijn overeenkomsten en verschillen tussen deze twee gelijkenissen. Wat de overeenkomsten betreffen, spreken beide gelijkenissen over een zaaier, een akker, het zaad en een oogst. Wat de verschillen betreffen, ruikt de boze in de eerste gelijkenis het zaad weg en zaait hij in de tweede gelijkenis onkruid tussen de tarwe. Soms weerstaat de satan het Woord van God en ruikt het uit het hart van een mens, omdat Hij wil voorkomen dat deze mens het Woord van God gelooft en behouden wordt. Maar op andere tijden infiltreert hij tussen christenen ten einde hun gedachten te vergiftigen. In de eerste gelijkenis is al het zaad goed, maar in de tweede gelijkenis verschijnt er onkruid tussen de tarwe. In de eerste gelijkenis ligt de nadruk op hoe het Woord van God door de verschillende toestanden en houdingen van het hart ontvangen wordt. In de tweede gelijkenis ligt de nadruk op geduld te beoefenen bij het maken van een onderscheid en bij het scheiden van naam christenen van ware christenen in de kerk.

(2) De gelijkenis vergeleken met 1 Johannes 3:4-15.

Lees 1 Johannes 3:4-15. 1 Johannes legt de nadruk op twee groepen mensen die in de wereld leven: “de kinderen die uit God geboren zijn en de rechtvaardigheid doen” en “de kinderen van de duivel die de rechtvaardigheid niet doen”. Maar de gelijkenis van het onkruid tussen de tarwe legt de nadruk op twee groepen mensen in het Koninkrijk van God in zijn huidige fase (vorm)(in de Kerk/Gemeente). In 1 Johannes kunnen de kenmerken van de mensen in de wereld duidelijk onderscheiden worden, maar in Matteüs 13:24-30 kunnen de kenmerken van de mensen binnen het Koninkrijk van God (de Kerk/Gemeente) niet duidelijk onderscheiden worden: dat wil zeggen, het is niet mogelijk voor christenen om een onderscheiden te maken tussen ware wedergeboren christenen en christenen die zich in naam, in traditie en in cultuur als christenen gedragen. Daarom mogen de dienaren van God het onkruid tussen de tarwe niet uitwieden. Dat gaat Christus met Zijn engelen pas doen bij het laatste oordeel tijdens de finale oogst. Deze twee Bijbelgedeelten zetten twee aspecten van het Koninkrijk van God tegenover elkaar. 1 Johannes 3 legt de nadruk erop dat wedergeboren christenen duidelijk zichtbaar van niet-christenen in de wereld onderscheiden kunnen worden, omdat niet-christenen waarneembaar in de zonde blijven liggen. Maar Matteüs 13:24-30 legt de nadruk erop dat naamchristenen niet duidelijk of waarneembaar van wedergeboren christenen in de Gemeente/Kerk onderscheiden kunnen worden!

(3) De gelijkenis vergeleken met de gelijkenis van het visnet.

Lees Matteüs 13:47-50. “De gelijkenis van het visnet” spreekt over het Koninkrijk van God dat in zijn huidige fase (vorm) alle soorten van mensen in de wereld bijeenbrengt en dat de ware christenen pas van alle andere mensen gescheiden zullen worden in het laatste oordeel bij de wederkomst van Christus. De gelijkenis vergelijkt niet de goede vissen in het visnet met de slechte vissen in de zee, maar legt de nadruk op het feit dat de goede vissen samen met de

slechte vissen in het visnet vermengd blijven totdat zij ná de vangst van elkaar gescheiden worden. De gelijkenis van het visnet heeft dus dezelfde centrale boodschap als de gelijkenis van het onkruid tussen de tarwe. Beide gelijkenissen leren dat de christenen en naamchristenen in het Koninkrijk van God op de aarde in zijn huidige fase (vorm) en in de Kerk/Gemeente en christelijke organisaties en instellingen vermengd blijven tot op de dag dat zij uitgesorteerd worden en van elkaar gescheiden worden op de laatste oordeelsdag.

6. Maak een samenvatting van de belangrijkste leerstellingen in deze gelijkenis.

Bespreek. Wat zijn de belangrijkste onderwijzingen of boodschappen (lessen) van deze gelijkenis? Wat leerde Jezus Christus ons om te *weten*, te *geloven*, te *zijn* en te *doen*?

Aantekeningen.

(1) De belangrijke boodschap.

De gelijkenis van het onkruid tussen de tarwe in Matteüs 13:24-30 leert over “*twee soorten mensen in Gods Koninkrijk.*”

De belangrijke boodschap van deze gelijkenis is de volgende: “De dienaren van God (de ambten of de leiders van de gemeenten) moeten geduld beoefenen met betrekking tot de vermenging van naamchristenen met de ware christenen in Gods Koninkrijk in zijn huidige fase (vorm).” De dienaren van God moeten toelaten dat alle mensen in Gods Koninkrijk (in de Kerk/Gemeente) in zijn huidige fase op de aarde de kans krijgen om het Woord van God te horen en te groeien tot op de laatste oordeelsdag, wanneer Christus met zijn engelen hen van elkaar zal scheiden en het Koninkrijk van God in zijn definitieve en volmaakte fase op de nieuwe aarde zal inwijden.

(2) De les met betrekking tot geduld.

De discipelen van Jezus Christus waren soms ongeduldig en te gretig om mensen uit hun gemeenschap te verbannen die niet tot de trouwe (gewone, regelmatige, officiële) aanhangers van Jezus Christus hoorden (Lukas 9:49-50). Soms voeren zij in toorn uit tegen één van hun eigen groep discipelen (Lukas 22:24).

Jezus Christus leerde dat christenen de deelnemers aan hun christelijke gemeenten, organisaties en instellingen niet moeten wegsturen als zij geen serieuze leerstellige problemen aanhangen of serieuze gedragsproblemen vertonen. Christenen moeten de grote verscheidenheid van christenen in de Christelijke Kerk/Gemeente (het Lichaam van Christus wereldwijd) tolereren en “met allen geduld hebben” (1 Tessalonicenzen 5:14).

Het recht om vast te stellen wie “goed zaad” en wie “onkruid” is, moet overgelaten worden aan Jezus Christus, de Rechter. Hiermee schuift Christus niet de kerkelijke tucht ter zijde (Matteüs 18:15-18), maar heeft Hij de christenen een geest van wijs geduld bijgebracht. Als christenen liefdevol geduld beoefenen, zal de kerkelijke tucht alleen maar versterkt worden, omdat het doel van de kerkelijke tucht niet is om de menselijke geest van een zondaar te verpletteren, maar juist om zijn menselijke geest te redden (verlossen, behouden) (1 Korintiërs 5:5).

(3) De vermaning om te luisteren.

Jezus herhaalt Zijn vermaning, “Wie oren heeft om te horen, laat hij horen” (Matteüs 13:43) aan het einde van al Zijn zeven brieven aan de gemeenten in Openbaring hoofdstuk 2 en 3. Dit is een belangrijke vermaning. Als een mens met oren om te horen volhardt om zijn oren dicht te stoppen en de woorden van God (Christus) te veronachtzamen, dan pleegt hij de onvergeeflijke zonde (Hebreeën 6:4-8; 10:26-31). Als hij de woorden van God niet ontvangt, maar volhardt om Zijn woorden te veronachtzamen, dan begaat hij de onvergeeflijke zonde (Hebreeën 4:7; 6:4-8; 10:26-31). “Elke ongerechtigheid is zonde. Er is een zonde tot de dood” (1 Johannes 5:16-17). De onvergeeflijke zonde is wanneer een mens niet uit God geboren is en doelbewust blijft zondigen (1 Johannes 3:6-9) (de werkwoorden staan in *de onvoltooid tegenwoordige tijd* en betekenen dus niet: “wie de zonde doet” (zie 1 Johannes 1:8-10), maar: “wie de zonde *aanhoudend* doet” (1 Johannes 3:6-9). Jezus Christus vermaant Zijn toehoorders om goed naar Zijn woorden te luisteren, in Hem te geloven en Hem te gehoorzamen en zichzelf te onderzoeken of zij wel “het goede zaad” (kinderen van het Koninkrijk) of “het onkruid” (kinderen van de boze) zijn (Matteüs 13:38). “Onderzoek uzelf of u in het geloof bent, beproef uzelf. Of weet u niet van uzelf dat Jezus Christus in u is? Of het moet zijn dat u op enigerlei wijze verwerpelijk bent” (2 Korintiërs 13:5).

5	GEBED (8 minuten) [REACTIES] GEBED IN ANTWOORD OP GODS WOORD
----------	---

Bid met elkaar als antwoord op wat God zegt. Laat iedereen in de kring om de beurt kort (in één of twee zinnen) bidden en naar God toe reageren op wat hij in deze bijeenkomst van Hem leerde.

6	VOORBEREIDING (2 minuten) [OPDRACHTEN] VOOR DE VOLGENDE BIJeenKOMST
----------	--

Deel de voorbereiding voor de volgende keer uit op een strookje papier of laten de groepsleden het opschrijven.

1. Toewijding. Wijd je toe steeds discipelen te maken, de gemeente van Jezus Christus op te bouwen en het Koningschap van Jezus Christus te verkondigen.
2. Verkondig, onderricht of bestudeer “de gelijkenis van het onkruid tussen de tarwe” samen met een persoon of een

kleine groep mensen.

3. Persoonlijke tijd met God. Heb stille tijd met God uit ongeveer een half hoofdstuk per keer uit **Richteren 13, 14, 15 en 16**. Maak gebruik van het uitgekozen Bijbelvers of de favoriete waarheid methode en maak korte aantekeningen.
4. Memorisatie. (2) Romeinen 1:17. Repeteer elke dag de laatste vijf Bijbelverzen die je uit je hoofd geleerd hebt.
5. Bijbelstudie. Bereid de volgende Bijbelstudie thuis voor. **Romeinen 2:17-29**. Maak gebruik van de vijf stappen methode en maak korte aantekeningen.
6. Gebed. Bid voor iemand of iets deze week en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).
7. Houd je aantekeningen in je notitieboek goed bij. Doe dat ook voor je aantekeningen over stille tijd, memorisatie, deze gelijkenis en deze voorbereiding.